

VIJESTI IZ SVIJETA ZA DJECU

Četvrto tromjesečje 2019.
ISTOČNA SREDNJOAFRIČKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Prijevod

Melinda Deduš

Lektura

Selena Brkić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2019.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja upoznat ćemo Istočnu srednjoafričku diviziju, pod čije se područje ubraja jedanaest zemalja: Burundi, Demokratska Republika Kongo, Džibuti, Eritreja, Etiopija, Kenija, Ruanda, Somalija, Južni Sudan, Tanzanija i Uganda.

Adventistička crkva raste vrlo brzo u ovom dijelu svijeta od 393 milijuna ljudi. Ruanda je prikazala kako izgleda potpuna uključenost vjernika u evangelizaciju krsteći rekordnih 110.000 ljudi u svibnju 2016. godine. Susjedne zemlje također su svjedoci vala krštenja, a diljem cijele divizije vjerništvo broji četiri milijuna ljudi, što predstavlja odnos od jednog adventista na svakih stotinu ljudi.

Dar trinaeste subote ovog tromjesečja poduprijet će sedam projekata u četirima zemljama, a ja sam posjetio većinu tih mjesta. U glavnom gradu Demokratske Republike Kongo posjetio sam malu Adventističku kliniku Kinshasa s petnaest kreveta, gdje se predani medicinski tim moli i radi s ograničenim sredstvima. Bog blagoslivlja rad za Njega u ovoj državi na zapanjujuće načine. Pročitajte iskustvo iz Demokratske Republike Kongo u ovim *Vijestima iz svijeta*.

U Keniji sam posjetio gradilište buduće Adventističke bolnice Kisumu, koja je smještena na istom zemljištu kao i mjesna adventistička crkva Pobjeda, koja broji 4.000 vjernika. Pročitajte dva iskustva o nevjerojatnim djevojkama koje pohađaju tu crkvu u ovim *Vijestima iz svijeta*.

Posebni dodaci

Ako želite da vaš subotnjoškolski razred oživi, nudimo vam fotografije, videe i druga pomagala, koje možete koristiti u

iznošenju svakog misijskog iskustva. Nakon svakog iskustva postoji odjeljak s više informacija o tome. Kako biste pronašli fotografije turističkih atrakcija i drugih mjesta u opisanim zemljama, posjetite besplatne stranice s fotografijama kao što je pixabay.com. Fotografije možete pokazati djeci na svojem računalu ili preko mobilnog uređaja dok čitate iskustvo, a možete i isprintati te fotografije i urediti subotnjoškolsku učionicu ili crkvenu oglasnu ploču.

Slike za djecu za bojenje mogu se preuzeti i isprintati preko poveznice bit.ly/bank-coloring-page.

Kontaktirajte me sa svojim prijedlozima i pitanjima preko e-maila: mcchesneya@gc.adventist.org.

Hvala vam što ohrabrujete djecu da razmišljaju o misiji!

Andrew McChesney, urednik

*****

Budući projekti trinaeste subote

Darovi trinaeste subote sljedećega tromjesečja pomoći će u Intereuropskoj diviziji za:

- ◆ Izgradnju crkve s dječjim centrom u Sofiji, u Bugarskoj;
- ◆ Osnivanje edukacijskog programa doseganja djece u potrebi u Pragu, u Češkoj;
- ◆ Obnovu glavne zgrade Akademije Marienhöhe u Darmstadtu, u Njemačkoj;
- ◆ Proširenje Adventističkog koledža Sagunto u Valenciji, u Španjolskoj — izgradnjom višenamjenske zgrade.

*****

*****

Misijski izazovi

Darovi trinaeste subote ovog tromjesečja upotrijebit će se za:

- ◆ Proširenje usluga zdravstvene službe u Adventističkoj klinici Kinshasa u Demokratskoj Republici Kongo.
- ◆ Izgradnju triju predavaonica na Adventističkom sveučilištu Philip Lemon u Demokratskoj Republici Kongo.
- ◆ Izgradnju učionica na Adventističkom sveučilištu Goma u Demokratskoj Republici Kongo.
- ◆ Otvaranje područnog ureda u Wauu u Južnom Sudanu.
- ◆ Osnivanje Adventističke srednje škole Juba u Južnom Sudanu.
- ◆ Izgradnju Adventističke bolnice Kisumu u Keniji.
- ◆ Izgradnju četiriju učionica za dječju subotnju školu u Etiopiji.

*****

5. listopada 2019.

Radovanje kahlici

Etiopija

Jeste li ikada slavili Boga što ste išli na toalet?

Majka i otac bili su uzbuđeni kada se rodio dječacić u etiopskom glavnom gradu, Addis Ababi, 21. siječnja. Istoga dana majka i novorođenče došli su iz bolnice kući.

Majka je grlila i njegovala bebu. Ona i otac pitali su se kako će nazvati svog dječacića.

Te noći bebin trbuh počeo je rasti. Bio je sve veći i veći. Do jutra, trbuh je izgledao kao veliki, okrugli balon.

Zabrinut, otac je odveo majku i novorođenče natrag u bolnicu. Liječnik nije mogao shvatiti u čemu je problem. Dječakov trbuh je u međuvremenu i dalje rastao. Do večeri je bio toliko velik i okrugao da se majka bojala dodirnuti ga. Mislila je da bi mogao samo puknuti. Bolnica je poslala novorođenče u veću bolnicu, ali ni tamošnje medicinsko osoblje nije moglo razumjeti zašto je dječacićev trbuh tako velik.

Liječnica je rekla da je jedina opcija operacija. “Trebamo otvoriti njegov trbuh i vidjeti što je to unutra”, rekla je.

Bebu su odveli na operaciju. Nekoliko sati kasnije liječnica je razgovarala s roditeljima. “Pogledali smo unutar trbuha i vidjeli da su bebino debelo i tanko crijevo oštećeni”, rekla je. “Zato smo napravili posebnu rupu na desnoj strani njegovog tijela za stomu. On neće ići na toalet kao većina druge djece. Svaki put kada će vršiti nuždu, otpad će ići u tu vrećicu.”

Otac i majka nisu smjeli vidjeti svoje novorođenče. On je bio toliko malen i slab i morao je biti smješten u sobu za bolesne bebe.

“Dječak je u kritičnom stanju”, rekla je liječnica medicinskim sestrama. “Vjerojatno mu se stanje neće popraviti.”

Zbog toga su medicinske sestre mislile: “Zašto bismo se trebale brinuti oko ove bebe?”

Devet dana nitko se nije brinuo o bebi. Njegov izmet se prolio iz vrećice i došao na ranu od operacije na trbuhu.

Kada je liječnica vidjela jadnu bebu, bila je vrlo nezadovoljna. “Zašto se niste brinule o bebi?” pitala je medicinske sestre.

Naredila je sestrama da čiste bebinu ranu tri puta dnevno i da na nju stavljaju med. Nakon petnaest dana bebino se stanje popravilo i majka je konačno smjela vidjeti svojega dječaka. Ona i otac molili su se Bogu da ga spasi, i odlučili su ga nazvati Alazar, što na lokalnom amharskom jeziku znači Lazar.

“Kao Lazara, Isus ga je uskrisio iz mrtvih!” rekao je otac.

Mjesec dana nakon rođenja Alazar se vratio kući. Polako je rastao u snažnog i velikog dječaka. Izgledao je kao i ostali dječaci, osim što je imao prikvačenu vrećicu sa strane.

Kad je Alazar imao godinu i pol, liječnica je dala napraviti neke snimke i vidjela da njegova crijeva sada izgledaju normalno. “Napravimo još jednu operaciju”, rekla je.

Otac i majka znali su da će Alazar, ako operacija bude neuspješna, morati zauvijek živjeti sa stomom. U Etiopiji bi to bilo vrlo teško.

Nakon što je operacija završila, otac i majka posjetili su svojeg malog dječaka, koji je ležao u bolničkom krevetu. Stome više nije bilo i otvor na njegovoj desnoj strani bio je zašiven.

“Znat ćemo da je operacija dobro prošla ako Alazar obavi nuždu kao sva druga djeca”, rekla je liječnica. “Znat ćemo da je operacija dobro prošla čak i ako ispusti vjetar. Ali mora učiniti jedno ili drugo ove noći.”

Otac i majka ostali su u bolnici i čekali cijelu noć. Ali Alazar nije obavio nuždu. Nije ni ispustio vjetar. Prošla su dva sata. Tri sata. Do tri sata ujutro otac i majka bili su u suzama. Molili su se da Alazar ode na kahlicu.

Otac je zamolio majku da podigne dijete. Dok je otac po- bliže pogledao u bebinu stražnjicu, nešto je palo na pod. Mali Alazar je obavio nuždu!

Otac je počeo skakati uokolo, a onda je pao na koljena da zahvali Bogu. Majka je bila toliko sretna da je ostala bez riječi. Samo je plakala.

Danas Alazar ima sedam godina i igra nogomet i pliva s ostalom djecom. Jedini podsjetnik na njegovu operaciju su dva velika ožiljka na njegovom trbuhu.

“Ovi ožiljci pokazuju da je Isus spasio moj život i da sam Njegovo dijete”, kaže. “Isus je Bog koji me izliječio.”

I dok Alazar poznaje Isusa, mnoga djeca u Etiopiji Ga ne poznaju. Jedan dio dara trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći će u izgradnji subotnjoškolske učionice u kojoj će djeca moći učiti o Isusu.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite na karti svijeta Addis Ababu u Etiopiji.
- ◆ Pitajte djecu za koje jednostavne darove mogu zahvaliti Bogu. Primjeri mogu uključivati sposobnost jedenja, pije- nja, hodanja i trčanja, gledanja i slušanja.
- ◆ Pogledajte YouTube video o Alazaru: bit.ly/Alazar-Getahun.
- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše Facebook stra- nice: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite fotografije i ostale materijale iz baze podataka ADAMS: bit.ly/Praising-the-Potty.
- ◆ Preuzmite fotografije o projektima trinaeste subote iz baze podataka ADAMS na: bit.ly/ECD-projects-2019.

*****

12. listopada 2019.

Dokazati ujaku da je u krivu

Etiopija

Haile Magicho Sendeno bio je vrlo pametan dječak. Šesti razred završio je u samo jednom polugodištu. Onda je u drugom polugodištu završio i sedmi razred. Učitelji su bili toliko zadivljeni da su mu dali završni ispit za osmi razred — i prošao ga je s čistim peticama. Kao nagradu, kršćanska škola poklonila mu je poseban dar: Bibliju.

U Etiopiji nema mnogo djece koja imaju vlastitu Bibliju; tako ni Haile nije mogao sebi kupiti svoju. Njegov otac bio je moćan čovjek u njihovom selu Angachi, ali obitelj svejedno nije imala mnogo novca.

Haile je radosno okretao stranice svoje nove Biblije i čitao je napreskokce.

Onda mu je u posjet došao stari ujak.

“Znaš, Adventistička crkva je prava crkva”, rekao je ujak.

Te riječi iznenadile su Hailea. On i njegova obitelj pohađali su crkvu nedjeljom. Kršćanska škola koju je pohađao naučavala je da je nedjelja dan od odmora. Ujak je bio adventistički pastor i išao je u crkvu subotom.

Haile je odlučio dokazati ujaku da je u krivu. Otvorio je svoju Bibliju i počeo tražiti retke kojima bi dokazao da je nedjelja dan odmora. Ali u Mateju je pročitao da je Isus bio razapet šestoga dana u tjednu, u petak, i da je uskrsnuo na prvi dan tjedna, u nedjelju. Uočio je da se Isus odmarao na sedmi dan, u subotu. Zato se odlučio pridružiti Adventističkoj crkvi.

Ali u njegovu selu nije bilo adventističke crkve. Najbliža crkva nalazila se oko trideset kilometara od sela, a to je bila crkva u kojoj je ujak radio kao pastor.

U subotu ujutro Haile je zajahao svojeg konja i odjahao do crkve. Petnaestak vjernika te crkve prepoznalo ga je jer su znali da je njegov otac moćan čovjek. Također su znali da njegov otac vjeruje da je nedjelja dan odmora te da bi on, ako bi se naljutio, sve njih mogao poslati u zatvor.

“Zašto si došao k nama?” upitao je jedan vjernik.

“Kako bih postao član ove crkve”, rekao je Haile.

“Šališ li se ili misliš ozbiljno?” upitao je drugi vjernik.

“Ozbiljan sam”, odvratio je dječak. “Želim biti adventist sedmoga dana.”

Ujak je bio sretan što vidi Hailea, ali i on ga je pitao zašto je došao. Haile je otvorio svoju Bibliju i pokazao retke o Isusu koji je u subotu mirovao u grobnici.

Njegov otac se razbjesnio kad je čuo da je Haile odlučio postati adventist. “On će donijeti prokletstvo nama i našoj kući”, rekao je otac. “Ako se želi pridružiti toj crkvi, ne može više živjeti ovdje.”

Haile je bio tužan, ali čvrsto je odlučio štovati Boga. Majka se sažalila nad njim i dopustila mu da dolazi kući nakon škole, dok je otac radio. Haile se skrivao u krevetu po noći, a u školu je odlazio rano ujutro prije nego što se otac probudio.

Haile je tako živio cijelu godinu.

Napokon, otac je primijetio da Haile živi kod kuće. Također, vidio je da je dječak tih, dobar u školi i učenju, te da nije upao u loše društvo. Odlučio je da Haile može biti adventist i živjeti kod kuće. Haile je bio presretan. Znao je da ga Bog nagrađuje što drži subotu.

Od tada nijednom nije prekršio subotu. Zahvaljujući njegovom primjeru i njegova je majka postala adventistica. Kad se preselio u glavni grad Etiopije, Addis Ababu, kako bi podučavao djecu u školi, otvorio je crkvu u svojem susjedstvu. Danas tamo stotinu i pedeset vjernika i šezdesetero djece slave Boga subotom.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Etiopiju na karti svijeta.
- ◆ Pogledajte YouTube video o Haileu: bit.ly/Haile-Sendeno.
- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše Facebook stranice: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite fotografije i ostale materijale iz baze podataka ADAMS: bit.ly/Proving-Uncle-Wrong.
- ◆ Preuzmite fotografije o projektima trinaeste subote iz baze podataka ADAMS na: bit.ly/ECD-projects-2019.

*****

Misijski kutak

- ◆ Ono što se nekada zvalo Abesinska misija počelo je 1907. godine kao projekt Skandinavske unije konferencija. Prva dva misionara koja su poslana, P. N. Lindegren i J. Persson iz Švedske, otvorili su misijsku postaju u Eritreji, zato što Etiopija nije bila otvorena za misionare. Prve tri osobe koje su se obratile krštene su u Eritreji u ožujku 1914. godine.
- ◆ Etiopija se u Bibliji spominje nekoliko puta; Mojsijeva žena bila je Etiopljanka (Brojevi 12,1) i Filip je krstio važnog Etiopljanina (Djela 8,27-39).

*****

19. listopada 2019.
Zagubljene čarape
Demokratska Republika Kongo

Jedanaestogodišnji Jacques Tshibanda Kabadi bio je kod kuće kad se odjednom probudio. Začuo je majčin glas. “Jacques, gdje si?” majka je dozivala. “Već je deset sati. Proпустit ćeš svoj ispit.”

Jacques je izjurio iz kreveta. Inače se sâm budio rano ujutro, ali iz nekog razloga ovaj put je dugo spavao. Imao je veliki ispit iz geografije u školi.

Dok je oblačio majicu i hlače, Jacques je kopao po sobi ne bi li našao čarape. Tražio je na polici. Kleknuo je i tražio ispod kreveta. Nije mogao nigdje naći par čarapa.

“Što radiš?” pitala je majka stojeći na vratima.

“Ne mogu naći nijedan par čarapa”, rekao je Jacques.

Majka je pogledala u ormarić. Kleknula je i tražila ispod kreveta. Ni ona nije mogla naći isti par čarapa. Ali našla je jednu bijelu i jednu plavu čarapu.

“Obuci ove”, rekla je.

Jacques je užurbano obukao čarape i rastegnuo prste. Nije mario što čarape nisu bile par. Želio je stići na vrijeme na svoj ispit iz geografije.

Otrčao je u školu i napisao ispit. Ali nije saznao je li ga prošao ili nije.

Nakon škole, dok je Jacques hodao kući, morao je prijeći preko vrlo prometne ulice. Automobili su zapeli u prometnom kaosu na jednoj strani ceste. Na drugoj strani ceste uopće nije bilo automobila. Jacques je zakoračio na stranu ceste na kojoj nije bilo automobila. U tom trenutku udario ga je autobus. Vozač autobusa vozio je po krivoj strani ceste jer je pokušavao izbjeći prometni kaos.

Jacques se ne sjeća mnogo toga što se dogodilo nakon nesreće. Pao je na zemlju. Neki stranac skinuo je sa sebe svoju majicu i njome pokušao zaustaviti krvarenje. Ljudi su ga podigli i odnijeli ga na svojim rukama u obližnju bolnicu.

Jacquesova starija sestra čula je za nezgodu od svojih prijatelja i potrčala kući reći majci.

“Jacques je ozlijeđen u prometnoj nezgodi!” vikala je dok je dolazila prema kući.

Majka je ušla u kuću i pomolila se. Zatim je odjurila u bolnicu.

Jacques je ostao u bolnici sljedeća tri mjeseca i imao je tri operacije.

Majka nije mogla ni zamisliti da će Jacques opet hodati. Jacques nije mogao zamisliti da će opet hodati. Ali oboje su se nastavili moliti Bogu.

Između operacija, Jacques se molio svaki dan: “Bože, molim Te, izliječi me i pomози mi da ponovno mogu hodati na obje noge.”

Danas Jacques ne samo da hoda, već i trči. On ima sedamnaest godina i mnogo je viši od svoje majke.

Neki praznovjerni ljudi govorili su kako Jacques nije trebao ići u školu toga dana. Govorili su kako je trebao shvatiti da bi trebao ostati kod kuće nakon što se tako kasno probudio i nakon što nije mogao naći svoje čarape. Ali adventisti nisu praznovjerni i znaju da između spavanja, gubljenja čarapa i nezgode nema nikakve poveznice. Biblija kaže: “... Jer vrijeme i kob sve ih dostiže.” (Propovjednik 9,11 — KS). To znači da se i dobre i loše može dogoditi slučajno.

Ali Jacques zna da nije puka slučajnost što on može ponovno hodati i trčati.

“Ja mogu hodati i trčati, i to je dokaz da je Bog odgovorio na moje molitve!” kaže on.

*****

Povezano s iskustvom

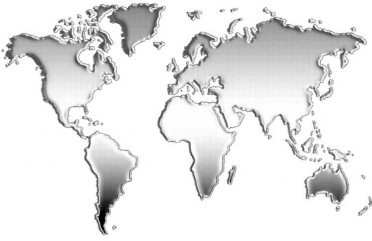
- ◆ Pronađite Jacquesov rodni grad, Kinshasu, u Demokrat-skoj Republici Kongo na karti svijeta.
- ◆ Razgovarajte o tome zašto neki ljudi mogu misliti da su izgubljene čarape nositelj loše sreće. Razgovarajte o praznovjerjima koja su česta u kulturama; to su možda ku-canje o drvo ili crna mačka koja prijede preko puta. Ob-jasnite kako kršćani ne vjeruju u praznovjerja zato što vjeruju da Isus ima vlast nad svim.
- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše Facebook stranice: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite fotografije i ostale materijale iz baze podataka ADAMS: bit.ly/The-Missing-Socks.
- ◆ Preuzmite fotografije o projektima trinaeste subote iz ba-ze podataka ADAMS na: bit.ly/ECD-projects-2019.

*****

Zadivljujuća priroda

- ◆ Velike gorile, kao što su bonobi i nizinske gorile, mogu se pronaći samo u Kongu.

*****

26. listopada 2019.
Andeo vatrogasac

Ruanda

Jedanaestogodišnji Samuel Ndagijimana vidio je kako njegovi rođaci uzgajaju duhan na svojem imanju na jugu Ruande.

Rođaci su zarađivali više novca od prodaje duhana nego što je Samuel zarađivao prodajom krumpira, graška, graha i kukuruza, koje je uzgajao na svojem imanju. Odlučio je posaditi duhan.

No Samuel to nije rekao svojoj starijoj sestri. Posadio je duhan u zakutku polja kad ona nije bila prisutna.

Samuel je živio sa svojom osamnaestogodišnjom sestrom u maloj kući na dijelu poljoprivrednog zemljišta. Roditelji su im se razveli i osnovali nove obitelji.

Prošli su tjedni otkad je Samuel potajno posadio duhan, i usjev je počeo rasti. Starija sestra nije bila sretna kad je primijetila posađeni duhan. "Što si to učinio?" pitala je brata.

"Vidio sam da naši rođaci zarađuju mnogo novca od prodaje duhana", rekao je Samuel. "Odlučio sam uzgajati duhan kako bismo i mi mogli imati novca."

"Život nikada nije dobar kad činiš ono što je Bog zabranio", rekla je. "Duhan je od Sotone. Ne možeš se osjećati ispunjenim kad pušiš. Ne možeš utažiti žeđ kad pušiš. To je od Sotone."

Starija sestra prikupila je suhu travu i razasula je po biljkama duhana. Zatim je uzela šibice i zapalila suhu travu. Ubrzo je vatra zahvatila i duhan. Ali nije se tamo zaustavila. Plamen je skočio s duhana do živice koja je dijelila polje i malenu kuću u kojoj su brat i sestra živjeli. U trenu je cijela živica bila zahvaćena vatrom.

Samuel i njegova starija sestra preneraženo su gledali. Nisu znali što učiniti. Sve se događalo jako brzo.

Starija sestra prekrila je oči rukama. Vatra je bila jako blizu kuće i ona nije mogla podnijeti prizor kuće u plamenu. Kad bi kuća izgorjela, ona i Samuel izgubili bi sve što imaju.

U tom trenutku Samuel je ugledao sjajnog čovjeka u bijelom ogrtaču kako se pojavljuje na nebu. Čovjek je podigao svoje ruke iznad vatre te ih spustio. Kako je on pokazivao rukama, tako se vatra u trenu ugasila. Zatim je nestao. Njihov dom bio je spašen.

Samuel je zapanjeno zurio u pocrnjelu živicu iz koje se dimilo. Budući da nije čula pucketanje vatre, starija sestra je oprezno provirila kroz prste. Na trenutak nitko nije progovorio niti riječ. Samuel i njegova starija sestra nisu mogli vjerovati svojim očima. Napokon je Samuel progovorio.

“Bog nas je spasio”, rekao je. “Vidio sam anđela.”

Starija sestra bila je presretna. Nije mogla vjerovati da se Gospodnji anđeo spustio nad njihovu kuću kako bi ih spasio.

Samuel i starija sestra razgovarali su ostatak dana o Božjoj nevjerojatnoj zaštiti. Te večeri zahvalili su Bogu u molitvi.

“Hvala Ti što si zaštitio nas, naše stvari i naš dom”, zahvaljivao je Samuel.

“Hvala Ti što još uvijek imamo kuću u kojoj možemo živjeti, iako je skoro bila zahvaćena vatrom“, zahvaljivala je starija sestra.

Prošlo je gotovo pedeset godina od požara, no Samuel još uvijek pamti taj dan kao da se sve upravo sada dogodilo.

“Nikada to neću zaboraviti!” kaže on. “To je bio trenutak kad sam shvatio da nas Bog čuva.”

Dio darova trinaeste subote iz 2016. godine pomoglo je u otvaranju medicinske škole na kampusu Adventističkog srednjoafričkog sveučilišta u Samuelovoj domovini. Samuel je zahvalan što škola obučava liječnike i medicinske sestre da šire vijest o Isusovom skorom dolasku.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronadite Ruandu na karti svijeta.
- ◆ Pitajte djecu kako je Bog odgovorio na njihove molitve u proteklom tjednu.
- ◆ Pogledajte video o Samuelu na YouTubeu: bit.ly/Samuel-Ndagijimana.
- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše Facebook stranice: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite fotografije i ostali materijal iz baze podataka ADAMS: bit.ly/Angel-Firefighter.
- ◆ Preuzmite fotografije o projektima trinaeste subote iz baze podataka ADAMS na: bit.ly/ECD-projects-2019.

*****

Zadivljujuća priroda

- ◆ Ruanda je poljoprivredna zemlja s otprilike 90% stanovništva zaposlenog uglavnom na privatnim poljodjelskim imanjima.
- ◆ Ruanda je također poznata kao “Zemlja tisuću brda”, jer je većina zemlje prekrivena travnatim brdašcima.

*****

2. studenoga 2019. Stotinu krava kao desetina

Tanzanija

Afričko pleme Masai voli krave.

Kad neka stara osoba umre, Masai to vide kao dio života i samo nastave živjeti. Kad umre dijete, oni su tužni, ali također nastavljaju sa svojim životom.

Ali kad uquine veliki bik, Masai teško žaluju. Oni govore o bikovoj snazi, njegovim dobrim osobinama i njegovoj sposobnosti da vodi krdo. Vlasnik će probdjjeti cijelu noć plačući zbog svojeg gubitka.

Masai se neće odreći svoje krave ni za što. On voli svoje krave.

Iz tog razloga su se vođe Adventističke crkve jako iznenadile kad su čule da je jedan bogati Masai odlučio dati svojih stotinu dragocjenih krava kao desetinu za Boga.

Taj čovjek, Abraham, krstio se u adventističkoj crkvi na sjeveru Tanzanije te je osjetio potrebu da daruje jednu desetinu svoje stoke kao dar Bogu. Abraham je nazvao mjesnog pastora da preuzme krave.

“Ne želim sebi zadržati ono što pripada Bogu”, rekao je zapanjenom pastoru.

Abraham je odveo pastora u svoje polje i počeo brojiti svoju desetinu.

“Jedan, dva, tri, četiri, pet”, Abraham je brojao krave iz svog krda. “Šest, sedam, osam, devet.”

Kad je došao do desete krave, rekao je svojem pomoćniku da stavi oznaku na uši svake krave kako bi se ona mogla kasnije odvojiti kao desetina.

“Ta je za Boga”, rekao je.

Izbrojio je stotinu krava.

Abrahamovi susjedi iz plemena, koji nisu bili adventisti, mislili su da je sasvim poludio.

“Zašto se odričeš svojih krava?” upitao je jedan susjed.

“Ako možeš dati svojih stotinu krava kao desetinu, zašto ne počneš brojiti i svoju djecu i ne odrekneš se desetog djeteta za desetinu?” rekao je drugi susjed.

Abraham je imao dvadesetero djece jer je prije svojeg krštenja imao četiri žene. Sada je on muž samo jedne žene, ali i dalje je otac svojih dvadesetero djece. Abraham se nije želio svađati sa svojim susjedima.

“Znam za osobu u Bibliji koja nije imala desetero djece”, rekao je. “On je imao samo jedno dijete i bio je više nego spreman odreći se jedinorođenca za Boga. Njegovo ime također je bilo Abraham.”

Nakon što je Abraham dao svoju desetinu od stotinu krava Bogu, nešto se neobično dogodilo njegovoj stoci. Njegove krave počele su teliti blizance. Krave inače tele po jedno tele, ali sve Abrahamove krave počele su davati blizance. Susjedi su bili iznenađeni. Abraham se odrekao svojih stotinu krava, a sada ima više krava nego ikada prije.

“Nazovi svojeg pastora”, rekao je jedan susjed. “I ja želim dati desetinu.”

“I mi želimo da naše krave rađaju blizance”, rekao je drugi.

Abraham se divio načinu na koji ga je Bog blagoslivljao pa je odlučio da ne želi više davati samo jednu desetinu. Odlučio je dati dvije desetine. Pozvao je adventističkog pastora.

“Kada sam prije devet mjeseci dao stotinu krava kao desetinu, želio sam vidjeti što će se dogoditi”, rekao je Abraham. “Vidio sam obilje blagoslova. Umjesto da moje krave daju po jedno tele, one su počele teliti blizance.”

Abraham je odveo pastora na svoje polje i izbrojio dvije desetine — dvije krave na svakih deset.

Pastor je bio zadivljen načinom na koji je Bog blagoslivljao Abrahamovu vjeru čineći ga sve bogatijim. “Kad Bogu

vraćaš njegov dio, nikada nisi na gubitku”, rekao je pastor. “Gospodin je vjeran. On će umnožiti i ono malo što imaš.”

*****

Povezano s iskustvom

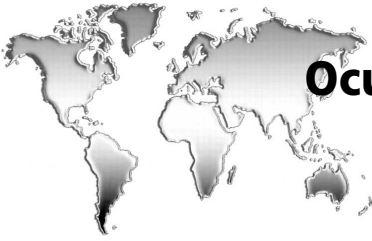
- ◆ Pronađite Tanzaniju na karti.
- ◆ Pitajte djecu što se još može dati kao desetina osim novca. Spomenite im da Bog djeci daje vrijeme, kako bi Mu ona mogla vratiti vrijeme u molitvi, čitanju Biblije ili pomaganju drugima.
- ◆ Pogledajte video o Abrahamu na YouTubeu: bit.ly/Abraham-Tanzania.
- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše Facebook stranice: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite fotografije i ostale materijale iz baze podataka ADAMS: bit.ly/100-Cows-for-Tithe.
- ◆ Preuzmite fotografije o projektima trinaeste subote iz baze podataka ADAMS na: bit.ly/ECD-projects-2019.

*****

Misijski kutak

Prvi adventistički misionari u području na kojemu je sada Tanzanija bili su W. Ehlers i A. C. Enns, koje je tamo poslala Njemačka unija 1903. godine, pod vodstvom L. R. Conradija. Kad su stigli u Dar es Salaam u prosincu, otišli su u okrug Pare na sjeveroistoku, gdje su osnovali misijsku postaju Friedenstal i učili jezik dok su polako zadobivali povjerenje mještana.

*****

9. studenoga 2019.

Ocu se nešto dogodilo

Južni Sudan

U Južnom Sudanu tisuće djece su beskućnici. Djevojčica imenom Peace Evelyn Joseph znala ih je vidati na ulici s vremena na vrijeme kad bi njezin otac došao po nju u zračnu luku.

Peace i njezin stariji brat Boniface školovali su se i živjeli u internatima u Ugandi, daleko od svojega doma u Južnom Sudanu. Djeca su znala da su ona posebna. Samo su bogate obitelji mogle priuštiti svojoj djeci školovanje u Ugandi.

Njihov otac bio je bogat. Radio je kao šef osoblja za guvernera Južnog Sudana. Svaki put kada bi Peace i Boniface došli kući na dvotjedne praznike, otac bi imao novi automobil. Vozio ih je u automobilu od zrakoplovne luke.

Međutim, osim za vrijeme automobilske vožnje kući, Peace nije često vidala oca. Svakoga jutra ustajao je rano i išao u ured. Nakon posla pio bi sa svojim prijateljima. Peace se nije brinula. Imala je sve što je poželjela.

A onda, za vrijeme jednih praznika, otac je pozvao svoju djecu na ozbiljan sastanak.

“Izgubio sam posao”, rekao je. “Ne mogu vam više priuštiti školovanje u Ugandi. Morat ćete ostati ovdje, u Jubi.”

Peace je briznula u plač. Voljela je školovanje u Ugandi. Svi njezini prijatelji bili su tamo.

“Tata, zašto?” pitala je.

“Nemam novca”, odgovorio je.

“Ne možeš li pozajmiti novac od svojih prijatelja i kasnije im vratiti?” ustrajala je.

“Moji prijatelji odbili su mi pomoći”, rekao je.

Peace je još više zaplakala. To joj se nije činilo pravednim.

Obitelj je imala sve veće probleme zbog nedostatka novca. Otac je radio razne poslove, ali nikada nije zaradio dovoljno novca da prehrani obitelj. Nije mogao platiti čak niti školske knjige u javnoj školi gdje su se sada Peace i Boniface školovali. Peace i Boniface sasvim su prestali ići u školu. Mnogo dana znali su gladovati. Život je postao težak.

Jednog petka uvečer otac je došao kući umjesto da je otišao piti. Majka je bila iznenađena.

Otac nije ništa rekao, samo je sjeo. Majka je donijela nešto hrane i on je jeo. Zatim je pozvao Peaceina mlađeg brata, sedmogodišnjeg Juniora.

“Molim te, donesi mi radio”, rekao je.

Otac je upalio radio i prva postaja koju je čuo bila je Spasenje FM, radijska postaja Adventističke crkve. Otac je pozorno slušao dok je netko pjevao: “Ustani, ustani za Isusa.” Zatim je pastor propovijedao o Božjoj ljubavi.

Kad je propovijed završila, otac je prošaptao: “Zašto ja tratim svoje vrijeme kada me Netko tako mnogo voli?”

Nazvao je svojeg adventističkog rođaka na mobitel. “Petre, ja sutra idem s tobom u crkvu”, rekao je.

Nakon povratka iz crkve, otac se ispričao majci što je toliko pio i zanemarivao obitelj. Pozvao ju je da sljedeće subote ide s njim u crkvu. Uskoro su oboje bili kršteni.

Danas se otac školuje za zdravstvenog misionara i pomaže djeci na ulicama bez doma. Peace mu pomaže hraniti i odijevati tu djecu.

Prvi put kada mu je pomagala, izjavila je nešto što je jako ražalostilo oca: “Kada si ti pio, mi smo prolazili kroz ovakvu patnju”, rekla je. “Mi smo bili kao ova djeca čiji se roditelji ne brinu za njih.”

Otac je znao da je to istina.

“Nisam znao što sam činio”, odgovorio je. “Ali sada me Netko vodi, a taj Netko je Bog. Slijedi me i ti ćeš postati kao ja. Ti ćeš činiti bolje stvari s Isusom.”

Dio darova trinaeste subote pomoći će u izgradnji novih učionica u Peaceinoj adventističkoj srednjoj školi. Hvala vam što planirate dati velikodušne darove trinaeste subote.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte video o Peaceinu četrdesetogodišnjem ocu Josephu Kenyiju na YouTubeu: bit.ly/Joseph-Kenyi.
- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše Facebook stranice: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite fotografije i ostale sadržaje iz baze podataka ADAMS: bit.ly/Something-Happened-Juba.
- ◆ Preuzmite fotografije o projektima trinaeste subote iz baze podataka ADAMS na: bit.ly/ECD-projects-2019.

*****

Misijski kutak

- ◆ Prvi obraćenici u Sudanu bili su Munir Andrawis i njegova žena. Nakon pohađanja koledža Middle East u Bejrutu vratili su se u Sudan 1955. godine i počeli misionirati u glavnom gradu. Dijelili su odjeću potrebitima i promovirali rad Dopsne biblijske škole.
- ◆ Crkva ima svoj zdravstveni centar, Adventističku kliniku Munuki, Dopsnu biblijsku školu i radijsku postaju Spasenje radio FM u Jubi, gradu u Južnom Sudanu.

*****

16. studenoga 2019.

Pedeset jedan brat i sestra

Južni Sudan

Voditeljica subotnje škole izgledala je posramljeno dok je stajala ispred vjernika u središnjoj adventističkoj crkvi u Jubi, u Južnom Sudanu.

Rekla je dječaku u drugom redu da ustane. “Želim se ispričati ovom dječaku”, rekla je na engleskom jeziku, a prevoditelj je preveo njezine riječi na arapski. “Pogriješila sam.”

Objasnila je da je prije samo nekoliko minuta grdila dječaka što šapće za vrijeme subotnje škole. Ali onda je saznala da je dječak prevodio subotnjoškolski program svojem mlađem bratu koji nije razumio ni engleski ni arapski. On je govorio samo jezik dinka.

“Ono što jako volim kod ovog dječaka jest to što je došao ovamo sa svojim mladim prijateljem i što mu je prevodio”, rekla je voditeljica subotnje škole. “Hvala ti što dijeliš Radosnu vijest o Isusu.”

Dječak, petnaestogodišnji Mareng Yol, ima mnogo braće i sestara koje želi pozvati u crkvu. On živi s pedeset i jednim bratom i sestrom. Vidite, Marengov bogati otac ženio se 34 puta, a sa sobom je doveo osam žena i pedeset dvoje djece, uključujući i Marenga, kad se selio u Jubu, glavni grad Južnoga Sudana.

Tri mjeseca nakon selidbe obitelj je počela tražiti školu. Netko je preporučio adventističku osnovnu školu u Jubi, pa su se Mareng i njegova tri brata tamo upisala. Mareng nikada prije nije čuo za Isusa, a sada voli čitati Bibliju. On i njegova tri brata su se krstili.

Marengu nije bilo lako svetkovati subotu. Jednom se dogodilo da je poslan u kuću svoje starije braće na vikend.

Nakon zalaska sunca u petak braća su mu naredila da donosi vodu u kantama.

“Ne možemo to sada raditi jer je subota”, rekao je.

“Kako to misliš?” rekao je jedan od braće. “Još uvijek je petak sve do ponoći.”

Mareng je objasnio da Biblija naučava da subota počinje zalaskom sunca u petak. Njegova braća počela su mu se rugati i zahtijevala su da donese vodu. Kad je ponovno odbio raditi, braća su ga tukla štapovima tri sata.

Sljedećega dana Mareng je otišao u crkvu, ali nije mogao sjediti jer ga je sve previše boljelo. Bez obzira na to, i dalje je bio sretan što slavi Boga.

On je također poučavao svoju braću i sestre o Isusu kod kuće. On ih poziva da sjednu ispod drveta svakog dana. Koristeći maleni zeleni Novi zavjet i istrgnutu brošuru iz biblijske pouke, on ih poučava Deset zapovijedi i govori im kako Isus dolazi uskoro.

Mnogima od njegovih braće i sestara svidjelo se ono što su čuli i već ih se šesnaestero krstilo. Još šestero braće i sestara priprema se za krštenje. Mareng se nada da će se i dvanaestogodišnji brat kojega je doveo u crkvu također krstiti.

Mareng je morao napustiti adventističku školu nakon osmog razreda kako bi išao u srednju školu. Adventistička crkva u to vrijeme još nije imala srednju školu u Jubi.

Ali sada se srednja škola otvorila u blizini osnovne škole gdje je Mareng završio osmi razred. Jedini problem jest što previše djece želi upisati u srednju školu. Kad je Mareng pitao da se upiše u srednju školu ove godine, rekli su mu da više nema mjesta.

“Molim se da se uspijem upisati u adventističku školu sljedeće godine”, rekao je.

Dio darova trinaeste subote pomoći će u izgradnji novih učionica u srednjoj školi kako bi se djeca poput Marenga mogla upisati. Hvala vam što planirate dati velikodušne darove trinaeste subote.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte video o Marengu i njegovu bratu Gengu na YouTubeu: bit.ly/Mareng-Yol.
- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše Facebook stranice: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite fotografije i ostale materijale iz baze podataka ADAMS: bit.ly/51-Brothers-and-Sisters.
- ◆ Preuzmite fotografije o projektima trinaeste subote iz baze podataka ADAMS na: bit.ly/ECD-projects-2019.

*****

Zadivljujuća priroda

- ◆ Prehrana većine ljudi u Južnom Sudanu uključuje mlijeko, kikiriki, med, ribu, meso, afrički proso, grah i povrće.
- ◆ U Južnom Sudanu bogatstvo se mjeri u količini stoke koju neka obitelj posjeduje.

*****

23. studenoga 2019. **Optužen da je kršćanin**

Istočna Afrika

Dječak Musa Ali nikada nije namjeravao postati kršćaninom. Ali kad su ga ljudi počeli nazivati kršćaninom da bi mu se rugali i kad ga se njegova obitelj odrekla, ipak se počeo premišljati.

Musa je odrastao u nekršćanskoj obitelji u Istočnoj Africi. Dok je bio dječak, bilo mu je zabranjeno jesti s kršćanima, pa čak i razgovarati s njima. Kršćani su, kako mu je rečeno, neprijatelji.

Kad je imao deset godina, počeo je sa strogim režimom učenja kako bi postao vjerski vođa. Zapamtio je velike dijelove svete knjige njihove religije. S petnaest godina dodijeljeno mu je mjesto vjerskog učitelja.

Dvije godine kasnije sedamnaestogodišnji Musa poslan je sa skupinom misionara u daleko selo u afričkoj divljini. Njegov posao bio je preobratiti seljane koji se klanjaju idolima i sagraditi hram.

Rad je bio naporan, ali su Musa i njegovi suradnici bili vrlo uporni. Jednoga dana, dok je pripremao propovijed, Musa je naišao na nekoliko redaka u svojoj svetoj knjizi koji su ga zbunili. Redci su govorili o Isusu i pisalo je kako kršćani imaju spasenje. On je uvijek mislio da spasenje pripada jedino njemu i drugim sljedbenicima nekršćanske svjetske religije.

Zbunjen, Musa se obratio svojim kolegama misionarima za savjet. Oni su jednostavno odmahivali glavama.

“Ti si naš učitelj”, rekao je jedan. “Ti bi nam trebao reći što to znači.”

“Kad se vratimo kući, moći ćeš pitati glavnog vođu”, rekao je drugi.

Nakon šest mjeseci Musa i njegovi prijatelji preobratali su mnoge seljane i sagradili veliki hram za bogoslužja. Misionari su se zatim vratili kući.

Njihov glavni mjesni vjerski vođa okupio je misionare na priredbi zahvale. On je znao da je njihov posao bio težak pa im je želio dati darove. Ipak, najprije ih je upitao imaju li kakvih pitanja.

“Ako itko od vas ima pitanje, pitajte me”, rekao je. “Znam da mnoga pitanja mogu doći na um tijekom ovakvih putovanja.”

Musa je htio biti prvi i pitao je tri pitanja. Vjerski vođa nije odgovorio ni na jedno. Umjesto toga, postavio je Musi pitanje.

“Prijatelju”, rekao je, “jesi li ti kršćanin ili si jedan od nas?”

Pitanje je iznenadilo Musu. Ali vođa nije odgovorio na njegova pitanja, pa je i on odlučio ne odgovoriti.

Nakon trenutka tišine, vjerski vođa je progovorio. “Prijatelju”, rekao je, “izidi iz hrama.”

Musa je otišao.

Kasnije toga dana vjerski je vođa otišao do Musina oca, koji je bio utjecajan i bogat čovjek u gradu.

“Pazi”, rekao je. “Tvoj sin postat će kršćanin.”

Kasnije je otac pitao Musu o njegovim vjerovanjima. “Jesi li ti kršćanin, ili si jedan od nas?” pitao je.

“Ovo nema veze s vjerom”, rekao je Musa. “Ovo je vezano uz znanje. Ja učim.”

Otac je izrazio bojazan da bi Musa mogao postati kršćanin.

“Ako postaneš kršćanin”, upozorio ga je, “tvoj će život biti u opasnosti.”

Trideset dana nakon toga vjerski vođa prognao je Musu s njegovog posla vjeroučitelja u hramu. Prema pravilima, vjerski vođa je prvo trebao upozoriti Musu, a ako Musa ne bi promijenio svoj način ponašanja, onda bi ga mogao progna-

ti. Ali Musa nije primio nikakvo upozorenje. Odlučio je ne protiviti se.

Musa se nije smatrao kršćaninom, ali ljudi su ga počeli smatrati kao da jest. Njegova braća i sestre su ga zapostavljali. Njegova obitelj mu više nije dala da jede s njima. Musa nije mogao shvatiti što se događa jer je smatrao da nije učinio ništa loše.

Znate li što je onda napravio? Postao je kršćanin! Musa se krstio u adventističkoj crkvi. Danas on radi kao misionar — koordinator globalne misije — u Istočnoj Africi. On podučava ljude da kršćani imaju spasenje, te da i njih Isus može spasiti.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Musa Ali je pseudonim. *Adventist Mission* ne smije otkriti Musino pravo ime ili njegovo mjesto boravka radi zaštite njegovog života u krajevima gdje su ljudi neprijateljski raspoloženi prema kršćanstvu.
- ◆ Musa na arapskom znači Mojsije.
- ◆ Više o Musi pročitajte u iskustvu sljedećega tjedna.
- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše Facebook stranice: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite fotografije i ostale materijale iz baze podataka ADAMS: bit.ly/Accused-of-Being-Christian.
- ◆ Preuzmite fotografije o projektima trinaeste subote iz baze podataka ADAMS na: bit.ly/ECD-projects-2019.

*****

30. studenoga 2019.

Spašen od vješala

Istočna Afrika

Osamnaestogodišnji Musa Ali pobjegao je iz svojeg rodnog grada u Istočnoj Africi nakon što su ga njegov otac i braća pokušali ubiti.

Oni nisu željeli da Musa postane kršćanin, pa su ga jako istukli.

U novom gradu u kojemu se našao, adventistički pastor dao je Musi posao i mjesto gdje može odsjesti. Predložio mu je da upiše studij teologije i razmisli o tome da postane pastor.

“Ali ja ne znam engleski”, izgovarao se Musa. “Ne mogu ga naučiti u jednom danu.”

“Ti to možeš”, rekao je pastor. “Nitko se nije rodio govoreći engleski.”

Musa je najprije želio učiti o Isusu na svojem jeziku, arapskom.

Dok je učio, odlučio je predati svoje srce Isusu i krstiti se. Zatim se oženio.

Za vrijeme svojeg medenog mjeseca, uhićen je. Musa i njegova mladenka odlučili su ostati kod kuće za vrijeme svojeg medenog mjeseca jer nisu imali novca za putovanje.

Samo nekoliko dana nakon vjenčanja policijski službenici pokucali su na vrata i odveli Musu u policijsku postaju.

“Musa Ali, ti si kršćanin, zar ne?” pitao je stariji policajac Musu u policijskoj stanici.

Ne čekajući na odgovor, zarežao je: “Umrijet ćeš za tri dana.”

“U redu, umrijet ću, ali bit ću sretan”, rekao je Musa. Stariji policajac mislio je da je Musa sasvim poludio.

“Tko bi bio sretan da umre?” pitao je.

Poslao je Musu u zatvorsku ćeliju. Musa je prvoga dana bio sâm. Ali onda su i jednog drugog zatvorenika stavili u njegovu ćeliju. Novi zatvorenik upitao je Musu zašto je završio u zatvoru, a kad je saznao da je Musa kršćanin, pokušao ga je uvjeriti da odbaci Isusa. Musa je odbio slušati, i pokušao je uvjeriti tog zatvorenika da postane kršćanin. Napokon, zatvorenik je odmahnuo glavom te ogorčeno izjavio: “Ti si opasan!”

Zatvorenik je ustao, otvorio zatvorska vrata i odšetao. U tom trenutku Musa je shvatio da taj zatvorenik zapravo nije zatvorenik, već policajac na tajnom zadatku, koji ga je pokušavao uvjeriti da se odrekne Krista.

Musa je čekao, dok su sati do njegovog vješanja sljedećega dana prolazili. Nije bio uplašen. Molio se.

Naime, ime Musa Ali je vrlo često ime u njegovoj zemlji, a gradonačelnik toga grada imao je sina koji se također zvao Musa Ali. Te noći drugi Musa Ali se napio i uhitili su ga.

Ujutro je gradonačelnik želio vidjeti svojega sina. Uzeo je komad papira i napisao: “Dovedite mi Musu Alija.” Papir je dostavljen u zatvor.

Policija je pročitala naredbu i poslala po pogrešnog Musu Alija. Razmišljajući o tome kako kršćanin Musa Ali treba umrijeti toga dana, mislili su da ga gradonačelnik želi vidjeti.

Policajci su ostavili iznenađenog Musu pred gradonačelnikovim uredom.

Gradonačelnik je bio još više iznenađen kad je Musa ušao u ured.

“Tko si ti?” pitao je.

“Musa Ali”, rekao je Musa.

“Ali ja nisam slao po tebe”, rekao je gradonačelnik. “Slao sam po svojega sina.”

Očaj je prešao preko Musina lica.

“Čeka li te policija vani?” pitao je gradonačelnik.

“Ne, otišli su”, rekao je Musa.

Gradonačelnik se blago osmjehnuo i pomalo šaljivo rekao: “Dobro, samo idi. Idi brzo.”

Musi se nije moralo reći dvaput. Otišao je.

Malo kasnije, Musa je stigao kući i zagrlio svoju iznenađenu ženu. Brzo su spakirali svoje torbe i uskočili u sljedeći vlak koji je vozio izvan grada. Nisu se više nikada vratili.

Musa i njegova žena imali su još mnogo zadivljujućih pustolovina dok su nastojali slijediti Božju volju. Kad je Musa imao dvadeset i osam godina, adventistička crkva u Istočnoj srednjoafričkoj diviziji nagradila ga je školarinom na adventističkom sveučilištu. Prošle godine diplomirao je teologiju i, na svoje iznenađenje, naučio govoriti engleski.

Danas Musa ima trideset i tri godine i radi kao misionar, mjesni koordinator adventističke misije u svijetu, te uči ljude da je Isus dobri Bog koji dolazi uskoro.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Musa Ali je pseudonim. *Adventist Mission* ne smije otkriti Musino pravo ime ili mjesto njegovog boravka radi zaštite njegovog života u krajevima koji su neprijateljski raspoređeni prema kršćanima.
- ◆ Više o Musi pročitajte u iskustvu od prošloga tjedna.
- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše Facebook stranice: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite fotografije i ostale materijale iz baze podataka ADAMS: bit.ly/Saved-From-Hanging.
- ◆ Preuzmite fotografije o projektima trinaeste subote iz baze podataka ADAMS na: bit.ly/ECD-projects-2019.

*****

7. prosinca 2019.

Život na ulici

Kenija

Uvijek gladan, John Ongaya nikako nije mogao dobiti dobre ocjene, pa je odlučio napustiti školu u Keniji.

Njegovi roditelji, siromašni poljodjelci, imali su dovoljno novca samo za njegovu školarinu i domski smještaj na Sveučilištu Jaramogi.

John nije mogao naći posao, a bojao se otići kući jer se bojao da će ga njegovi roditelji koriti što je odustao od škole.

John je spakirao svojih nekoliko komada odjeće u svoju školsku torbu, uzeo sa sobom jeftini mobitel i otišao na autobusnu postaju. Ljubazni stranac dao mu je 200 šilinga (oko deset kuna) za autobusnu kartu.

John je predvečer stigao u Kisumu, najbliži veliki grad. Nije poznao nikoga i nije imao kamo ići. Legao je na maleni trijem ispred zatvorene trgovine, ali nije mogao zaspati. Bio je gladan.

“Ti si lopov!” odjednom je povikao neki čovjek, provirujući glavu kroz vrata svoje trgovine. “Odlazi!”

To je bio vlasnik trgovine koji je živio u istoj zgradi.

John je pokupio svoj ruksak i otišao.

Nakon nekog vremena zaustavio se na trijemu druge trgovine, koji su već zauzela dvojica dječaka beskućnika, Rashid i Blacky. Oni su ga pozvali da s njima provede noć.

Ujutro je John bio strašno gladan. Druga dvojica dječaka nisu imala ništa hrane, ali znali su kako je kupiti. Ponudili su se da pomognu Johnu prodati njegov drugi par hlača i školsku torbu. S tim novcem John je kupio indijski kruh *čapati* i grah od uličnog trgovca hranom, te je podijelio hranu s ostalim dječacima.

Za ručak su dječaci odveli Johna u pučku kuhinju gdje se služila riža i grah djeci s ulice. Navečer su dječaci pokazali Johnu hotel gdje im je ljubazni zaposlenik davao ostatke riže, graška, *čapatija* i *ugalija*, pomiješanih zajedno u plastičnoj vrećici.

John toga dana nije mogao naći posao, ali obećao je sâm sebi da će se ujutro više potruditi.

Sljedećega dana iskoristio je svoje posljednje šilinge da kupi doručak.

U roku od jednoga tjedna John je prodao svu svoju imovinu, uključujući i mobitel, kako bi kupio hranu. Ali i dalje nije mogao naći posao.

Prošla su tri mjeseca.

Jednoga jutra John je lutao ulicama kad je primijetio skupinu ljudi kako sjedi ispred mjesne adventističke crkve. Njegov pogled privukla su tri dječaka s ulice koja su sjedila ispod drveta. Otišao je do njih i pitao ih što se događa. Dječaci su mu rekli da su išli na evangelizaciju svakoga jutra već tjedan dana i da je ovo posljednji sastanak.

John im se pridružio da sluša. Njegovo srce je zaigralo dok je slušao govornika, čovjeka iz Etiopije, kako govori o Isusu. Posebno je bio dirnut kad je govornik izrazio ljubav prema djeci s ulice.

“Kada vidite djecu s ulice, nemojte ih prezirati”, rekao je čovjek. “Oni su također Božja djeca. Nije bila njihova želja živjeti na ulici.”

John i ostala tri dječaka s ulice prihvatili su govornikov poziv za krštenje.

Članovi crkve spremno su prihvatili četvoricu dječaka u kisumsku adventističku crkvu. Dječacima je ponudena soba u crkvenoj gostinjskoj kući i rad u crkvi. Jedini je uvjet bio da više ne ostanu na ulici te da marljivo uče kad počne nova školska godina.

Dječacima je bilo prilično teško naviknuti se na novi način života. Nakon dva tjedna jedan od dječaka je pobjegao.

Tri mjeseca kasnije i drugi dječak je pobjegao. Kako se početak školske godine približavao, treći je dječak rekao Johnu da će i on otići. “Imam osamnaest godina i sram me je da idem u peti razred”, rekao je.

John se ipak sretan vratio na sveučilište. Njegovi presretni roditelji nastavili su plaćati njegovu školarinu i domsko mjesto kao i prije. Crkva je plaćala njegovu hranu i ostale troškove. Na Johnovo zadovoljstvo, saznao je da na sveučilištu ima četiri stotine studenata adventista te da imaju svoju crkvu na kampusu.

Danas John ima dvadeset i jednu godinu i radije se diplomira i dobrom poslu.

“Ja želim pomoći drugoj djeci s ulice da započnu novi život s Isusom”, kaže.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte video o Johnu na YouTubeu: bit.ly/John-On-gaya.
- ◆ Objasnite djeci da je *čapati* beskvasna lepinja omiljena u Istočnoj Africi i Indiji. *Ugali* je gusta kukuruzna kaša.
- ◆ Recite djeci da je Johnov najdraži biblijski redak iz Ivana 1,12 — gdje kaže: “A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime...” Pitajte djecu znaju li zašto je John izabrao baš taj redak. John, koji je našao taj redak dok je čitao Bibliju tijekom svojeg šestomjesečnog boravka u crkvi, kaže: “Taj me redak ohrabruje da dođem Kristu.”

*****

- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše Facebook stranice: bit.ly/fb-mq.

- ◆ Preuzmite fotografije i ostale materijale iz baze podataka ADAMS: bit.ly/Living-on-the-Street.
- ◆ Preuzmite fotografije o projektima trinaeste subote iz baze podataka ADAMS na: bit.ly/ECD-projects-2019.

*****

14. prosinca 2019. Odnijeti ručak majci

Kenija

Starija sestra pozvala je Magdaline Cherotich u kuhinju. “Skuhala sam bijelu rižu i *ugali*”, rekla je. “Ondesi hranu majci za ručak.”

Magdaline je napunila plastičnu posudicu rižom i ugali-jem, gustom bijelom kašom od kukuruza. Zatim je stavila tu posudicu u plastičnu vrećicu i napustila svoju stračaru u Kisumi, u Keniji.

Trebalo joj je sat vremena hoda do majčina radnog mjesta. Kad je Magdaline stigla, vidjela je majku kako stoji na vratima. Majka je radila kao zaštitarka za privatnu zaštitarsku tvrtku i poslali su je da čuva tu zgradu.

Majka se osmjehnula kad je vidjela Magdaline i zagrlila je. Dok je Magdaline predavala majci hranu, čula je glazbu. Znatizeljno je provirila iza majke i vidjela ljude kako stoje i pjevaju.

Oh! pomislila je Magdaline. Ovo je crkva! Nisam znala da majka čuva crkvu.

Majka je vidjela Magdalino iznenađeno lice, a znala je da njezina kći voli glazbu.

“Zašto ne odeš unutra i slušaš?” upitala ju je. “Možemo zajedno poći kući kad završi bogoslužje.”

Magdaline se uvukla u sjedalo u posljednjem redu. Slušala je himne i mislila je u sebi kako je propovijed bila zanimljiva. Kasnije su ona i majka zajedno hodale kući. Voljela je biti s majkom. Imala je sedmero braće i sestara pa majka nije imala mnogo vremena za nju kad je bila kod kuće.

Sljedeće subote starija sestra je ponovno pozvala Magdaline u kuhinju.

“Skuhala sam bijelu rižu i *ugali*”, rekla je. “Ondesi majci.”

Magdaline je napunila plastičnu posudicu i stavila je u plastičnu vrećicu te se zaputila na sat vremena dug put prema crkvi. Stojeći na vratima, majka joj se osmjehnula i zagrlila je.

“Sjedni unutra”, rekla je majka. “Možemo kasnije zajedno pješačiti kući.”

Magdaline je ponovno uživala u himnama i propovijedi. Nakon bogoslužja majka i ona opet su zajedno koračale prema kući. Ovoga puta majka je počela govoriti o tome koliko joj se sviđa crkva. Ona je slušala propovijedi i ispričala Magdaline nekoliko biblijskih događaja koje je čula. Magdaline se sviđalo što majka govori o Bogu.

Nakon toga Magdaline je svake subote majci nosila rižu i *ugali*. Ostajala bi za vrijeme propovijedi i pješačila kući s majkom. Čula je mnogo biblijskih događaja dok joj je majka govorila svoje najdraže. Posebno joj se sviđalo Jobovo iskustvo: strašno je patio, ali nikada nije odustajao. Ona je mogla razumjeti Joba.

Ona je također patila kad se otac razveo od majke prije nekoliko godina. Majka se preselila s njom i njezinih sedmero braće i sestara u Kisumu kako bi radila.

Nakon nekog vremena majka je odlučila predati svoje srce Isusu te se krstila.

Mnogo drugih ljudi također se priključilo crkvi te se krstilo. Uskoro više nije bilo mjesta u crkvi za sve ljude koji su dolazili na bogoslužja, pa se crkva morala preseliti u veću zgradu. Pastor je majci ponudio novi posao: da nastavi čuvati staru crkvu, koja će se koristiti kao mjesto za sastanke, i da pomogne čistiti novu crkvu. Također je pozvao majku i njezinih osmero djece da žive u njegovom stanu u staroj crkvi.

Magdaline kaže da je Bog blagoslovio njezinu obitelj baš kao što je blagoslovio i Joba.

“Kao Job, ni ja neću nikada odustati”, rekla je. “Vjerujem Bogu sve vrijeme.”

Dio darova trinaeste subote pomoći će u izgradnji adventističke bolnice na zemljištu pored Magdalinine crkve u Kisumu, u Keniji. Hvala vam što planirate dati velikodušne darove trinaeste subote.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte video o Magdaline na YouTubeu: bit.ly/Magdaline-Cherotich.
- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše Facebook stranice: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite fotografije i ostale materijale iz baze podataka ADAMS: bit.ly/Taking-Lunch-to-Mother.
- ◆ Preuzmite fotografije o projektima trinaeste subote iz baze podataka ADAMS na: bit.ly/ECD-projects-2019.

*****

Zadivljujuća priroda

Kenija je u cijelom svijetu poznata po vrhunskim maratoncima. Zemlja je osvojila gotovo stotinu olimpijskih odličja za polumaraton i maraton.

*****

21. prosinca 2019. **Bog ili sladoled?**

Kenija

Desetogodišnji Alvan Harold volio je čuti kako u njegovom džepu zveče novčići dok hoda kući iz škole. Tada bi si u trgovini mogao kupiti hrskave oraščiće ili kremasti sladoled.

Jednoga dana biblijska učiteljica iznenadila je Alvana dok je govorila o njegovu voljenom džeparcu pred njegovim kolegama u petom razredu.

“Ne biste trebali potrošiti sav svoj džeparac na oraščiće i sladoled tijekom tjedna, već biste trebali nešto sačuvati i dati Bogu u subotu”, rekla je.

Alvan je u subotu dao svoj novac u dar. To je bio novac koji mu je tata dao u subotu ujutro.

Učiteljica je govorila i o tom novcu.

“Kad dajete novac svojih roditelja u crkvi, vi to zapravo samo dajete umjesto njih”, rekla je. “Vi ne dajete vlastiti novac.”

Otvorila je redak u Malahiji 3,8 i pročitala: “Smije li čovjek prikraćivati Boga? A vi mene prikraćujete. I pitate: ‘U čemu te prikratismo?’ U desetini i u prinosu.”

Alvan je mislio da ga učiteljica proziva, a to mu se nije sviđalo. Ali onda je pomislio: *Možda je ipak malo u pravu.*

Bio je četvrtak, a Alvan je već potrošio sav svoj džeparac za taj tjedan. Odlučio je da će sljedećega tjedna odvojiti nešto novca za Boga. Ali sljedećega tjedna ponovno je potrošio sav svoj novac prije subote. To se dogodilo i tjedan kasnije.

Prošla su dva mjeseca i Alvan je bio strašno razočaran u samog sebe. Mislio je: *Ja se toliko trudim, ali nikako ne uspijevam uštedjeti novac za dar.*

Jednoga dana on i njegov sedamnaestogodišnji brat Allan prolazili su kraj slastičarnice na putu kući. Alvan je imao novčić u svojem džepu i odlučio ga je potrošiti na sladoled.

Ali Allan ga je zaustavio. “Ne treba ti to”, rekao je. “Djetinjasto je hodati uokolo sa sladoledom u rukama. Ja neću hodati s nekim tko liže sladoled.”

Alvanu je to išlo na živce. Želio je sladoled, ali nije se mogao suprotstaviti svojem starijem bratu. Stoga nije kupio sladoled.

Kad je došla subota, on je i dalje imao u džepu taj novčić. Stavio je taj novčić na tanjur zajedno s novčićem koji je dobio od svojih roditelja toga jutra. Osjećao se dobro što je mogao dati svoj novac Bogu. Odrekao se nečega što je zbilja želio kako bi mogao prinijeti dar, i odjednom je shvatio kako to i nije bio neki gubitak.

Sljedećega tjedna Alvan je uspio sačuvati novi novčić i dao ga je u dar. Sviđao mu se taj osjećaj! Odlučio je dati svoj novčić svake subote — i tako čini sve do današnjega dana.

Na Alvanovo iznenađenje, više nikada mu nije ponestalo novca. Prije nikada nije imao dovoljno novca za cijeli tjedan. Ali sada uvijek ima dovoljno novca za cijeli tjedan. Zapravo, često mu ostane i više od tog novčića, pa višak daje ocu da stavi na štednju.

“Osjećam se kao da imam više novca nego prije, a čak i ocu dajem novac da ga stavi na štednju”, rekao je.

Alvan, koji sada ima jedanaest godina, nikada nije rekao svojim roditeljima o svojem posebnom prinosu. Kaže da se ne želi hvaliti onim što radi.

Ponekad mu oraščići ili sladoled predstavljaju kušnju, ali on se podsjeća da mora imati svoj novčić za Boga u subotu.

“Podsjećam se da je rad za Boga bolji od onoga što ja želim”, rekao je.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronadite Kisumu, u Keniji, na karti svijeta.
- ◆ Pozovite djecu da daju svoj džeparac Isusu.
- ◆ Pogledajte video o Alvanu na YouTubeu: bit.ly/Alvan-Harold.
- ◆ Preuzmite fotografije za ovo iskustvo s naše Facebook stranice: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite fotografije i ostale materijale iz baze podataka ADAMS: bit.ly/God-or-Ice-Cream.
- ◆ Preuzmite fotografije o projektima trinaeste subote iz baze podataka ADAMS na: bit.ly/ECD-projects-2019.

*****

Misijski kutak

Prvi adventistički misionar u Keniji bio je Kanadanin A. A. Carscallen, koji je stigao iz Britanije 1906. godine. Za četrnaest mjeseci Carscallen je izvijestio da je konstruirao prve misijske zgrade i da je naučio jezik luo, koji nikada do tada nije bio zapisan. Kasnije je napravio prijevod Evanđelja po Mateju na jezik luo, koji je 1913. godine prihvatilo i tiskalo Britansko i inozemno biblijsko društvo u Londonu.

*****

28. prosinca 2019.
Program trinaeste subote
Sramežljivi andeo
Kenija

Napomena: Prije trinaeste subote podsjetite roditelje da će djeca imati program te da ih potaknu na darivanje trinaeste subote, 28. prosinca. Podsjetite sve da su njihovi misijski prinosi darovi kojima se širi Božja riječ diljem svijeta, te da će jedna četvrtina dara trinaeste subote ići izravno za pomoć projektima u Istočnoj srednjoafričkoj diviziji. Popis projekata nalazi se na početku ovih Vijesti iz svijeta za djecu.

* * *

Najavljivač: Sedmorica dječaka privukla su Abigalleinu pozornost dok je čekala u redu za ručak nakon subotnje pro-povijedi.

Ovo je bio prvi put da je sramežljiva četrnaestogodišnja djevojka vidjela dječake u crkvi. Najstariji dječak imao je oko osam godina, a najmlađi oko četiri godine. Neki dječaci nosili su kratke hlače, dok su drugi nosili duge traperice. Bez obzira na to što su nosili, njihova odjeća bila je uprljana.

Abigalle se pitala...

Abigalle (*obraćajući se slušateljima*): “Kakav bi to roditelj dopustio svojem djetetu da dođe u crkvu u prljavoj odjeći?”

Najavljivač: Abigalle je odlučila držati dječake na oku.

Abigalle (*govoreći sama sebi*): “Želim im pomoći, ali kako?”

Najavljivač: Dok je Abigalle znatizeljno gledala, dječaci su došli do početka reda u dječjem odjelu subotnje škole, jednostavnoj drvenoj građevini sa zemljanim podom u Kisumi, u Keniji. Nekoliko žena napunilo je tanjure dječaka rižom, grahom, lepinjom *čapati* i salatam od kupusa.

Dječaci su sjeli zajedno kako bi jeli na travnatom polju izvan subotnjoškolske učionice. Nisu ni s kim razgovarali. Nakon jela su otišli.

Sljedeće subote sedmorica dječaka ponovno su došla na ručak. Ovoga puta su, ipak, sjeli za stol s ostalom djecom i prijateljili se.

Prvi dječak posjetitelj: “Koja je ovo crkva?”

Prvi dječak iz crkve: “Adventistička crkva Pobjeda.”

Drugi dječak posjetitelj: “U koje vrijeme vi dolazite u crkvu?”

Drugi dječak iz crkve: “U osam sati ujutro.”

Najavljivač: Nakon jela dječaci posjetitelji ostali su gledati marširanje izviđača na travnatom polju. Učiteljica ih je pozvala da se pridruže marširanju. Dječaci su bili sramežljivi i samo su odmahnuili glavama. Ali kad je učiteljica i dalje nastojala, dječaci su se radosno osmjehnuli i pridružili se posljednjih trideset minuta marširanja. Zatim su otišli.

Abigalle je promatrala dječake cijelo poslijepodne.

Abigalle (*zbunjena, u sebi*): “Ne razumijem njihovu prljavu odjeću. Želim im pomoći. Ali kako?”

Najavljivač: Sljedeće subote sedmorica dječaka pojavila su se na vrijeme u subotnjoj školi te su otišla u prvi razred. Slušali su propovijed i nakon toga ručali. Sudjelovali su i u izviđačkom sastanku.

Abigalle: “Znam kako ću pomoći dječacima!”

Najavljivač: Abigalle je otišla do učiteljice subotnje škole.

Abigalle (*obraćajući se sramežljivo učiteljici*): “Oprostite. Ovo je treća subota za redom da je ovih sedam dječaka došlo u crkvu u prljavoj odjeći. Možda im treba neka pomoć. Možemo li im pomoći?”

Učiteljica: “To je odličan prijedlog! Hvala ti što si mi rekla za njih.”

Najavljivač: Učiteljica je otišla do dječaka i pitala ih za njihove domove. Dječaci su rekli da žive u blizini crkve, ali da njihovi roditelji ne žele da pohađaju crkvu subotom. Zato

su se prve dvije subote išuljali kako bi došli u crkvu na ručak. Treće subote su im njihovi roditelji dopustili da dođu.

Učiteljica je također saznala da njihovi roditelji nemaju novca. Zato je upriličila humanitarnu akciju za izviđačke odore za dječake. Neki članovi crkve poklonili su novac za plave i bijele tkanine, a drugi članovi su sašili odore od tih tkanina. Dječaci su bili presretni što su dobili novu odjeću!

Abigalle je također bila sretna! Bilo joj je drago što vidi dječake kako nalaze prijatelje i uče o Isusu u crkvi.

Prošlo je sedam mjeseci, a dječaci i dalje svake subote dolaze u crkvu. Ali više ne dolaze u uprljanoj odjeći. Njihove izviđačke odore uvijek su čiste i uredne.

A sada slijedi nešto zanimljivo.

Do današnjega dana sedmorica dječaka ne znaju da im je Abigalle pomogla da dobiju izviđačke odore. Oni ne znaju da ih je ona promatrala. Oni čak ne znaju niti da ona postoji. Dječaci i Abigalle nikada nisu razgovarali. Abigalle ne želi da oni znaju što je učinila. Zapravo, nitko ne zna za njezino dobro djelo osim učiteljice — a sada i vas.

Abigalle: “Ne znam zašto sam im željela pomoći. Samo sam osjetila tu potrebu u svojem srcu. Volim tu sedmoricu dječaka. Nadam se i molim svakoga dana da oni dovedu i svoje prijatelje i roditelje u crkvu, te da će i oni jednoga dana biti kršteni.

Najavljivač: U protekla tri mjeseca čuli smo iskustva o predivnim čudima koje Bog čini u životima ljudi koji žive u Istočnoj srednjoafričkoj diviziji. Danas će naš dar trinaeste subote pomoći u provedbi sedam projekata u toj diviziji, uključujući izgradnju adventističke bolnice na zemljištu adventističke crkve Pobjeda, gdje je Abigalle pomogla sedmorici dječaka. Kao i Abigalle, mi ne trebamo odobravanje drugih ljudi. Hvala vam za vaše velikodušne prinose koji će pomoći u širenju Radosne vijesti da Isus dolazi uskoro.

[Prikupljanje dara uz tihu glazbu.]

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ U ovom prikazu može sudjelovati dvanaestero djece u ulogama najavljiivača, Abigalle, učiteljice, prvog i drugog dječaka iz crkve, prvog i drugog dječaka posjetitelja te ostalih pet dječaka posjetitelja. Djeca ne moraju napamet naučiti tekst, ali trebali bi ga znati dovoljno dobro da ne moraju čitati svaku riječ. Prizori se mogu odglumiti — čak i izvidačko marširanje ako je skupina djece dovoljno velika — dok najavljiivač čita.
- ◆ Na karti svijeta na mobitelu ili računalu pokažite mjesto grada Kisume u Keniji dok najavljiivač predstavlja događaj.
- ◆ Pogledajte video o Abigalle na YouTubeu: bit.ly/Abigalle-Nyatic i pokažite fotografije s poveznica: bit.ly/fb-mq ili bit.ly/Shy-Angel.
- ◆ Potaknite slušatelje da i oni pomognu nekome potajno, bez javnog priznanja, kao što je to učinila Abigalle.
- ◆ Preuzmite fotografije o projektima trinaeste subote iz baze podataka ADAMS na: bit.ly/ECD-projects-2019.

*****

Kazalo

<i>Dragi voditelju subotnje škole .....</i>	3
ETIOPIJA	
Radovanje kahlici	6
Dokazati ujaku da je u krivu	9
KONGO	
Zagubljene čarape	12
RUANDA	
Anđeo vatrogasac	15
TANZANIJA	
Stotinu krava kao desetina	18
JUŽNI SUDAN	
Ocu se nešto dogodilo	21
Pedeset jedan brat i sestra	24
ISTOČNA AFRIKA	
Optužen da je kršćanin	27
Spašen od vješala	30
KENIJA	
Život na ulici	33
Odnijeti ručak majci	37
Bog ili sladoled?	40
<i>Program trinaeste subote: Sramežljivi anđeo.....</i>	43

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com